НОВИНКИ.

Чудні близнята.

Денвер, Кол., — Мабель Овен породила близнята, з яких хлопець э чорний, а дівчина біла. Мати близнят біла, а батько Негер; він покинув жінку перед родинами. Дивне те, що дівчина маэ рисн лиця батька, а хлопчик маэ риси лиця матери. Мати зразу не хотіла вірити, що діти її мішанці, а відтак коли переконала ся виїхала з Денверу.

Лікарі і вчені глибоко застановляють ся над тим дивним случаэм. Се перший случай, що близнята належать до ріжних рас.

Злучені Держави купують Данські Західні Індії.

Переговори між Злученими Державами а Данією в справі купна данських західних Індій вже покінчені і остають ся до полагодженя самі формальности. Злучені Держави заплатять за західні Індії приближно 5 міліонів долярів.

Набутэ Індій маэ на ціли скріпити силу Злуч. Держ. Вони мають велике значінэ на случай війни з якою небудь державою, бо з них можна спинити ворожій фльоті доступ до панамського каналу.

Турки зближають ся до Суецького каналу.

Британські власти доносять про нове зближенэ турецьких військ на синайськім півострові до Суецького каналу. Урядове донесенэ каже:

Турецькі війска двигнули ся наперед на захід з Ель Аріш до місця пять миль на схід від Катія (около трийцять миль від Суецького каналу), де зачали закопувати ся. Наші вояки э в контакті з ворогом а головний комендант Эгипту поробив кроки, аби зарадити в ситуації. Ворожі летуни напали вчера на Суец і спричинили кілька нещасливих випадків.

Воздухом із Франції до Росії.

Париж, 28. липня. — Французский летун Раквел (Американець) перелетів цілу Німеччину Польщу і вже був лише 60 миль від російської лінії, коли Австрійці огнем приневолили його до піддачі недалеко Холма.

Се перший случай, щоби хто перелітав з Франції до Росії. Летун зробив 1.300 кільометрів, себто 806 американських миль.

Зі собою він взяв засобів поживи і оливи на 14 годин.

По цілонічній подорожі летун був приневолений осісти під Холмом пів до девятої години рано. Австрійці полонили його.

Коли він летів над Берліном, кидав відозви слідуючого змісту:

—"Ми могли би кидати бомби на місто Берлін і убивати невинні жінки і діти, однак ми вдоволяэмось киданэм отсих відозв."

Полонений післав таку картку:

"Мене полонено під Холмом 21. липня пів до девятої рано. Австрійський офіцир не хотів повірити, коли я йому оповів, що я зробив. Однак небавом переконали ся, що я дійсно прибув з Франції.

Я мусів осісти, бо мені ушкоджено машину. Сейчас по направі я пустив мотор в рух. Однак зайшла потреба зробити ще малу поправку. Всій хвилі мене полонено. Уявіть собі мій несмак."

Лойд Джордж каже, що побіда недалеко.

Лондон, 28. липня. — Англійський міністер війни заявив, що заkілька місяців аліянти віднесуть кінцеву побіду. Англія від часів Наполэона і Велінгтона не мала більших військ. Здібність — відновити себе даэ найліпшу запоруку, що побіда недалека.

Двайцять пять міліонів шкоди.

Ню-Йорк, 30 липня. Нині рано повстав великий гук а опісля огонь на "Блек Том" острові. Гук був так страшний, що в Ню-Йорку і околичних містах повилітали шиби на просторони кількох миль. Сей гук се експльозия амуніциї, яку наскладано тут на острові до висилки в Европу. З незвісної причини почав вибухати динаміт а опісля шрапнелі, які засипали море оловом на просторони кількох миль.

Скілько людий згинуло при сій експльозиї, эще не звісно.

Експльозия амуніциї спричинила огонь в поблизьких магазинах товарів на суму 15 міліонів долярів. Найбільше згоріло цукру бо аж около 40.000 тон, вартости 3,500.000 дол.

Скілько людий згинуло в сім магазині эще не відомо, бо магазин эще досі горить.

Майно Ракефелера виносить поверх один міліярд.

Майно американського богача, Ракефелера переступило границю одного міліярда долярів. Іменно зроблено з нагоди його 77-их уродин зіставленэ всего його майна. В тім міліярді суть почислені тілько його власности, а не вчислено там соток всіляких інституцій, які він своїми грішми заложив і вивінував. Через се уважаэ ся Ракефелера найбогатшим чоловіком на сьвіті, і взагалі найбогатшим чоловіком який колинебудь жив до сего часу.

Повітові власти вже від ряду літ намагають ся сего богача присилувати до заплаченя податку в висоті 300.000 долярів, та до тепер не були в можности доказати йому, кілько власно він маэ майна. І тепер зіставленэ майна найбільшого сьвітового богача дістало ся в руки властий — природно — тільки зовсім припадково.

Від року 1910 по теперішний час Ракефелер роздарував на добродійні цілі суму 200 міліонів долярів. Від часу вибуху війни він видав на зменшенэ нужди серед населеня, по терпівшого через війну, 10 міліонів долярів. Та мимо того всего його майна збільшаэ ся з кождим днем. Половина його майна, 100,000.000 долярів э ульокована в акціях нафтової компанії, Стандард Ойл Ко.

Як Москалі виграли Волиньску битву.

Лондон, 31. липня. — Насам перед Москалі зачали наступ звідти, де Липа і Стир збігають ся. Коли гарматним огнем ослаблено німецько-австрійські становища, кинено туди густі маси російських салдатів. Салдати кинулись в брід ріки, однак з другого боку їх стрінули машинові карабіни Австрійців. Однак ґусті ряди салдатів заздно йшли вперед, плили через ріку, не питаючи броду і заняли німецько-австрійські становища. Заки дано знак до відвороту, сотки Австрійців лягли на боэвищи або піддали ся. Головна армія відступила лівим берегом Стира, полишаючи за собою муніцію і гармати.

Австрійці спинились під Вербенем і хотіли поставити опір. Однак Москалі наперли з обох боків ріки. З обави перед окриленэм ґенерал фон Лінсінґен дав Австрійцям знак до відвороту.

Три милі за Вербеня, де Пласівка впадаэ до Стира, Німці знова спинились і поставили опір. Однак війска були занадто обезсилені і не могли удержатись. Німецькі війска зачали дальше відступати, а безпосередно за ними підходять Москалі.

— ЧИ ВИ Э ВЖЕ —

ПЕРЕДПЛАТНИКОМ

"КАНАДИЙЦЯ".

Британські літаки в своїй збірній точці поза боэвою лінією в Франції, приготовляють ся до відізду на ворожу лінію.

„Канадиець"
Релі[redacted]
ТИ[redacted]
Передплата на рік лише $1.

Канадиець

THE CANADIAN

„THE CANADIAN"
10336 — 96 ST.
Edmonton, Alberta.
Advertising rates furnished on application.
All kinds of job printing done.

РІК V. Ч. 30. EDMONTON, 9. OF AUGUST. 1916 VOL. V. No. 30.

Брит. і фран. війска йдуть вперод.

ТУРЕЦКІ ВІЙСКА, ЯКІ ЙШЛИ НА ЭГИПЕТ, ЗНИЩЕНО.

Росіяни сунуть ся далі в Галичину.

Італія виступаэ до війни з Німеччиною.

Рим, 5. серп. — З нинішним днем Італія зриваэ всякі дипльоматичні зносини з Німеччиною, що рівнаэсь виповідженю війни.

Всякі підпринятя, які були супортовані німецьким капіталом, перебираэ на себе італійске правительство.

Напруженэ між Німеччиною а Італією було вже віддовшого часу.

Турків розбито на Суескім каналом.

Лондон, 6. серп. — Сильна турецька армія, яка намагалась заатакувати брит. війска над Суеским каналом, зістала британськими війсками побита на голову. Крім великої воэнної добичі забрали брит. війска 3.500 Турків в полон.

Британські війска в Франції здобули 3.000 ярдів нім. окопів.

Лондон, 7. серп. — Коло Позієрів наші війска, по приготованю артилэриї, вдарили на німецкі окопи і заняли поверх 3.000 ярдів, при тім попалось в полон дещо нім. жовнірів.

Росияни побили австр. війска на полудне від Бродів.

Петроград, 7. серпня. — Російский атак над рікою Стиром проломив австр. оборонні становиска при чім взято 5.650 австр. жовнірів вполон і здобуто 6 укріплених сіл: Звижин, Ротищі, Чистопади, Межигори, Гнідаву і Гинлець.

Алберта Каледж в Едмонтоні.

Алберта каледж в місті при 101-шій улиці э одинокою школою в Алберті, де головно приймаэсь молодців і дівчат, які не суть родженими канадийцями, а які хотять здобути собі добре знанэ анг. мови і осягнути незалежне становиско.

Минувшого року ходило до сеї школи 66 учеників і учениць студиюючи анг. язик і много з них нині вже осягнули свій власний хліб.

Наші люди повинні звертати більше уваги на дальшу науку своїх дітий, бо за учениками, які знають добре анг. і український язик э незвичайний попит.

Великі градові шкоди.

Реджайна, 8. серп. — Минувшого тижня шаліла в Саскачевані велика градова буря і наробила много шкоди по полях, головно радвільскім дистрікті, де шкоди виносять кілька сот тисяч дол. в сім лише дистрікті.

Страйк в Ферні полагоджено.

Страйк в Ферні полагоджено в користь майнерів. Підвижка платні виносить від 5. до 25 процент. Ся підвижка маэ істнувати аж до 31 марта 1917.

Українець винахідником.

Петро Ґоньский, з Едмонтону, винайшов нову машину до показуваня мувінґ-пікчурс, яку вже в Стейтах запатентовано. Тепер заінкорпоровалась в Чикаго, в Стейтах нова компанія на суму 125.000 дол. і ся компанія буде виробляти сю машину. Президентом сеї компанії вибрано Павла Рудика з Едмонтону а касиэром Др. Сіменовича зі Стейт.

Ся нововинайдена машина пана Ґоньского э о много практичнійша і догіднійша від того рода иньших машин. Коли передтим до показуваня мувінг-пікчурів треба було аж двох машин а тим самим і двох оперейторів, то тепер сю роботу зробить одна мишина з одним оперейтором.

Двох машин було тому треба, бо коли одна машина показувала образці, то друга стояла готова з накрученим фільмом, щоб по скінченю образців на першій, пускати в рух образці на другій машині.

Пана Ґоньского машина автоматично навиваэ другий філм, коли розвиваэ перший, так, що по скінченю першого філму э вже готовий другий на тій самій машині.

Петро Ґоньский вже маэ оден опатентований винахід а се другий.

ВИСАДЖУВАНЭ БРИТ. ВІЙСК НА ГАЛІПОЛІ.

Всі брит. війска, які знаходились на Ґаліполі, висаджено їх туди під охороною гарматнього огню.

"Русский Голос" в Едмонтоні "одинокая, кацапская газетая" на всю західну Канаду, по довших, велких і страшних операціях, тими днями "спустив" духа.

Найславнійша медицина Ерліха "66" не помогла закаженому небощикови, який серед страшних судорогів і випарів, закінчив своэ страдальне житэ.

Вся кацапня в Едмонтоні посипавши собі голови попелом — сумуэ по небощикови.

Ассесмент в Едмонтоці пішов сего року на діл, за се податок пішов до гори.

Сегорічний податок буде 20 мілів від $1.00, иньшими словами $20 від $1.000.

Вторічний міл виносив лише 10.75 на доляри. За се сегорічний ассесмент зменьшено від 15 до 50 процент.

Новий акт в роботі.

Кепітал Вайн енд Спіріт Ко. покарано 50 дол. кари за се, що ся компанія збирала замовленя на доставу алькоголічних напитків з иньших провінций.

Конвенция укр. Методистів.

Від 1-шого до 3-того серпня відбувалась в Едмонтоні конвенция Укр. методистів. Ся конвенция була вже пята з ряду і взяло в ній 25 участників.

Між иньшими важними ухвалами і резолюциями конвенциї було се:

1.) Щоб звернути увагу департментови просьвіти в Алберті, що много українських кольоній не мають досі школи, мимо сего, що люди платять шкільну таксу.

2.) Щоб звернути увагу лайсенс департментови, що новий Лікер-акт, який видав сей департмент і розсилаэ його між укр. поселенців в Альберті, не э друкований на укр. мові і його поселенці зовсім не розуміють, тому жадаэсь видання сего акту на укр. мові.

Чи Ви вже вирівнали свою передплату на "Канадийця."

Виходить в середу кождого тижня
АДРЕС:
THE CANADIAN
10336--96 ST. EDMONTON, ALTA.

ХРИСТОС ОДИНОКИЙ СПАСИТЕЛЬ.

Ісус сказав: — **"Я дорога; ніхто не приходить до Отця, тільки через мене".** Прощенэ можемо дістати від Отця, коли прийдемо до Ісуса. Всяка благодать для грішників зложена в руках Христа і годі їх інакше дістати грішникови, лиш від Него. Дехто поминаэ Христа, а надіэсь на Боже милосердіэ. Хтож відкидаэ Христа, відкидаэ милосердіэ. Для тих буде Бог лиш судіэю. Наші власні добрі діла не можуть нас спасти. Наші діла хочби і найкращі не можуть мати жадної вартости перед вічностию, бо ми грішні. Павло сказав: "ділами закона не оправдить ся жадне тіло перед Ним". Эслиби ми могли спасатись нашими ділами, то нащо було Христу умирати? Миби спасли себе. О, не завіряй своїм ділам, доброму характерови, чеснотам та милосердію — одна лиш праведність Ісуса спасаэ нас. Дехто думаэ, що буде щасливим, бо він хрещений, приступаэ до причастія, або тим, що читаэ Біблію, ходить до церкви. Тисячі робили се, але, що они до Христа не приходили, они осу ремонія — обряд, ні ісповіданэ джені. Жадна тайна, жадна цені церква не можуть подати щастя. Ніхто, лиш один Христос може ущасливити. Дехто завіряэ попам. Що за блуд! Таж бідний той чоловік самий потребуэ Спасителя. Він своэї власної душі не годен спасти, тим більше твоэї не спасе. Ніхто другий, лиш Христос може дати відпущенэ гріхів. Лиш Эго кров змиваэ гріхи. Иньші молять ся до сьвятих, до янгелів до Дівн-Марії — а хто скаже, що они чують мольбу того, що до них прибігаэ? А хочби і чули, то чи они годні спасти душу? Біблія виразно каже: "Оден э Посередник між Богом, а людьми, а ним э Богочоловік Ісус Христос." "І нема другого Імени, котрим би людям спастись." Тому, не оглядай ся на нікого. Завіруй Христу. Він воскресший, сидить на троні благодати і приголублюэ всіх грішників, які приходять впрост до Него. Лиш Він оден роздаэ помилуваня. Чогож стоїш? Чого пробуэш торгувати у ангелів, коли тобі жадне сотворінэ не годно помочи, коли вже знаэш що ніхто не поможе тобі, лиш Христос. Ти не потребуэш нікого, щоб вів тебе до Него. Жебрака і богача, чорного і білого чоловіка, вченого і невченого, того, що убраний в лахмата і того, що в шовках. — Всіх однаково принимаэ Христос. Всі запрошені. Ти грішиш, коли удаэш ся о поміч куди інакше, а не до Него. Він сказав: "Прийдіть до мене, будете спасені." Не звертай ся до людий, не уповай в себе; зверни ся до Ісуса, бо Він лиш оден може ущасливити тебе.

В ЧІМ РІЖНИТЬ СЯ КАТОЛИЦЬКА БІБЛІЯ ВІД НАУКИ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ?

Слідуючі частини зі Сьвятого Письма суть вибрані просто з католицької Біблії, яка э переложена з церковної Эвангелії на народню мову через О. Александра Бачинського, і яка зістала потверджена через Митроп. Капитули Львівської, Шептицького.

Той Новий Завіт э друкований в етимольогії, а ми подаэмо всі уступи в фонетиці, та однак зазначуэмо, що всі слова суть уживані так, як їх знайдено в повисше згаданім перекладі.

В одній католицькій Біблії у переднім слові знаходимо слідуюче відпорученэ, читати Слово Боже, де э сказано ось як:

Тими днями коли кождий читаэ, і коли велика часть літератури яка э надрукована не осягла благородного впливу на розум і серце (читаючих) то чи можна представити собі сильнійший антидот (протидіяльність) ніж подати ті золоті і житэ даючі слова нашого Небесного Спасителя і Його Духом Божим осьвічених Апостолів, які знаходять ся в Новім Завіті.

Щоб посилувати людий в читаню Сьв. Писань папа Лев XIII., якому благая память, 13. грудня 1893. р. усім правовірним католикам, котрі з побожностию читають Сьв. Писаня, що найменьше одну чверть години, що дня, уділив триста днів відпущеня."

В відручнім письмі папи Льва XIII., яке видав 18. падолиста 1893. р., він каже так:

"Найважнійша причина для читаня Сьв. Письма, після непомильного висказу самого Сьв. Духа (як написано) э все письмо натхнене Богом і пожиточне до науки, до картаня, до направи, до вправи в праведности. Щоби був совершений Божий чоловік, до всякого доброго діла приготований. (II. Тим. 3:16-17.) Ми довжні поваги Слову Божому."

Сьв. Эроним так каже: "Незнати сьв. Писань значить незнати (самого) Христа."

Тому дорогий читателю перечитай з великою увагою слідуючі уступи зі Слова Божого, які суть взяті з висказів самого Христа, сьв. ап. Петра, і других апостолів. Як вже було повисше сказано, уступи зі Слова Божого суть взяті з католицької Біблії. Постарайсь мати Біблію, перечитай з увагою кожде слово а певно Господь поблагословить тебе пізнанэм сьвятої **правди.**

Яко папа Лев XIII. справедливо був сказав, що Слово Боже э "удухновление" і се значить, що вискази Слова Божого означають закінченэ всякої дискусії, оно бо э звершене і непомильне в своїй науці. Ми всі часто робимо хиби, і нема без хиби жадного сьвященика ані найлучшого чоловіка. Та Слово Боже э цілком безхибне в справах нашого спасеня. Читай і вір кожде слово. Спробуй а переконаэш ся, що э правда.

Католицька церков учить, що: Правди, які Христос нам зявив, знаходять ся по части в Біблії а по части в традиціях (в церковних переданях.)

Слово Боже знова каже так: "І я також сьвідчу всякому що слухаэ слів пророцтва книги сей: Эсли хто доложить до них, на того наложить Бог язви, о котрій написано в книзі сей. І эсли хто уйме що, от слів книги пророцтва сего, уйме Бог часть эго з книги жизни і з сьвятого міста, і з того, що написано в книзі сей." Апокалипсіс сьв. Йоана 22:18-19. Христос каже в эв. Йоана 12:48. "Слово, котре я говорив, то буде судити эго в послідній день." Отже э ясно, що не після католицької традиції буде чоловік суджений а після того, що э написано в Слові Божім.

Дальше Христос докоряв сьвященикам свого часу, що они залишували Слово Боже, щоб так могли додержувати свої власні традиції. Ось як читаэмо в эв. Мт. 15:3. "Чому і ви переступаэте заповідь Божу для переданя вашого." А в эв. від Марка 7:7-9. Христос прямо показуэ погорду до тих передань, котрі противорічать Слову Божому, і сам Христос каже що таких людий богослуженэ э марним перед Богом, марне тому, що оно э змішане пустими видумками людськими. Ось як там читаэмо: "На дармо тут мене, коли учат науку приказів людських. Ви бо залишили заповідь Божу, а тримаэте ся переданя людського... І сказав їм: Чи то добре, що ви откидаэте заповідь Божу, щоби заховати ваше переданэ?" Се слова Христові.

Дальше говорить апостол Павло так: "Уважайте, братя, щоби хто не обманив вас фильософіэю і пустою оманою, після установ людей, після первотин сьвіта, а не після Христа." Колос. 2:8. Ось ясно, що вже за часів апостолів намагались декотрі ложні учителі увести в церков Христову людські видумки і так старались обернути ту Христову організацію в зборище, котре би служило їм лиш за дійну корову. Що би так сказав днесь апостол Павло, коли би так між нами явив ся і побачив таку торговлю душами людськими і тільки ошуства в церкві (нібито) Христовій?! В другім посланю до Солунян так пише апостол Павло: "Приказуэмо вам, братя, іменем Господа нашого Ісуса Христа, щоби ви уникали кождого брата, котрий живэ непорядно, а не після переданя, котре от нас приняли." В справах віри апостоли не лишили порожнього місця, яке би мали доповнити аж пізнійші учителі церкви. Ні, Апостоли бо учили устно а ту саму науку, яку учили на однім місци, устно, переслали другим церквам в своїх посланях і так наука сьвятих апостолів була та сама в їх посланях, яка була також в їх устних проповідях. Та днесь ми бачимо, що наука в католицьких переданях э цілком відмінна від науки Христа і сьвятих Апостолів, яка знаходить ся в Новім Завіті. Примиром, католицькі переданя учать целібат (безженність сьвящеників). Апостол Павло через посланэ учить, що епископ маэ мати одну жінку. Ось беру дословно той стих з католицької Біблії: "Но епископ повинен бути непорочний, одной жени муж, тверезий, розсудний, побожний, чесний, гостинний, до научаня спосібний: "не лакомий на гріш." І Тим. 3:1-4.

Ось порівнай дорогий читателю ті католицькі переданя з наукою Слова Божого, а побачиш, що між ними э велика ріжниця, одно другому противить ся, і легко порозуміти, що Слово Боже і традиції не могли вийти з одного жерела. Чомуж тут вірити? Певно, що о стільки висший Господь від чоловіка, о стільки э важнійше Слово Боже від традиції людської.

Послухаймо дальше, що говорить апостол Павло в посланю до Галат, голова1., в стиху осьмім. Там читаэмо так: "Но эсли би і ми, або ангели з неба голосив вам більше а не то Эвангелиэ, котре ми вам голосили, най буде проклятий." Після тих слів, усяка наука передань католицьких, яка противить ся Слову Божому э під проклятэм апостольским.

ЧИТАННЯ НА НЕДІЛЮ.

БЛУДНИЙ СИН.

Лука 15:18.

Уставши, пійду до батька мого, й скажу йому: Отче, згрішив я на небо й перед тобою.

Лука 15:18.

Рече-ж: Оден чоловік мав два сини, і сказав молодший з них батькови: Отче, дай мені частину маэтку, що впадаэ мені. І розділив їм прожиток. І по не многих днях, зібравши все молодший син, від'їхав у землю далеку, та й протратив там маэток свій, живучи блудно. Як-же проїв усе, настала голоднеча велика в землї тій; і начав він терпіти недостаток. І пійшовши пристав до одного з міщан землї тіэї; і післав той його на поля свої пасти свині. І бажав він сповнити живіт свій лушпинэм, що їли свині, та й ніхто не дав йому. Опамятавшись-же, сказав: Скільки наймитів у батька мого надто мають хліба! Я-ж голодом погибаю. Уставши, пійду до батька мого, й скажу йому: Отче, згрішив я на небо й перед тобою, і вже не достоэн зватись сином твоїм, прийми мене як одного з наймитів твоїх. І вставши пійшов до батька свого. Ще він далеко був, побачив його батько, й змилосердив ся і побігши упав на шию йому, й поцілував його. Каже йому син: Отче, згрішив я на небо й перед тобою, і вже недостоэн зватись сином твоїм. Каже-ж батько до слуг своїх: принесіть шату найперше та йодягніть його; й дайте перстінь на руку йому, й чоботи на ноги; і, привівши теля годоване, заколіть і ївши веселімось; бо сей син мій мертвий був, та й ожив; згинув був, та й знайшов ся. І почали веселитись.

ПОЯСНЕНЭ.

Рече-ж. Ісус Христос продовжав свою проповідь. **Оден чоловік.** Він взяв за примір звичайного чоловіка, щоб представити особу Бога. **Два сини.** Представляють дві кляси людий: жидівских проводирів, себто книжників і Фарисеїв, що вдавали бути великими праведниками, а вдійсности не були такими, і митників та прочих грішників, котрі отверто признавались до гріхів. **Молодший з них.** Неповнолітний — тип моральних недоростків, до котрих сьвітові ласомства апелюють з великою силою покуси. **Дай мені частину маэтку, що впадаэ мені.** В старих часах, а іменно в Палестині, був звичай, що син міг жадати від батька свою частину батьківщини, якою він мав повне право розпоряджувати після своїї волї. В сім випадку молодший син не просить батька о відділенэ його частини лише задля вдячности або синівскої любови, але задля увільненя ся з під батьковоі опіки — йому надокучилось було мати над собою старшого, він хотів зажити — погуляти і покушати всіх сьвіцких приэмностий. **І розділив їм прожиток.** Згідно з законами, старший син діставав дві третини, а молодший лише одну третину з батьківщини. **І не по многих днях.** Він був неспокійного успособленя, і нетерпеливо чекав на час коли він стане незалежним, молодець був склонний на вибір власного на пряму житя — і не відволікаючи вибрав ся в дорогу. **У землю далеку.** Далеко від дому. Грішник вандруэ манівцями, віддаляючись чимраз дальше від Бога. Він э в "далекім, темнім краю" — далеко від сьвятости і спокою. **Протратив там маэток свій.** Він жив дуже гойно, і не числив ся з видатками. **Живучи блудно.** Він провадив розпустне житэ. Видить ся, що він не мав найменьшого взгляду на свої моральні прикмети, своэ здоровлэ свій маэточок, або бодай на імя свого доброго батька. Хто відходить від Господа Бога, той іде дальше чим він сподіэсь.

Як-же проїв усе. Промарнував всьо що посідав, і не задовгий час, його матеріяльні засоби цілком вичерпались. **Голоднеча велика.** В краю нечесноти завсігди буваэ душевний голод. "Хоч тілько маэмо земного добра, хоч як много пэмо, їмо і гуляэмо, та помимо наших розкошів не эсьмо щасливими;" таке нарікань дуже часто чуэмо межи сферами людий, котрі жиють більше для тіла чим для душі. Богаті мають всего подостатком, та чому їм нарікати? Так, они повні в тілї, але їх душі порожні — голодні. Материяльною поживою не нагодуэш нематерияльну душу. Грішник все щось потребуэ. В грішнім, материяльнім сьвіті нема нічого такого, щоб могло загасить її прагненэ, або успокоїти царства Божого. Знать треба, що таку поживу не міряэсь бушлями і квартами, але серцем і сумлінэм, а як серце затверде і сумлінэ занечищене, тогди мірай поживу душі, любовію, вірою і надіэю на спасенэ. **Пристав до одного з міщан.** Мусів шукати роботи, щоб отриматись при житю. Він зістав найнизшим слугою в тій "далекій країні гріху." І так він ще думав лишитись на якісь час в нужді. **Пасти свині.** Вже найнисша і найпідлійша служба в очах Жидів. Свиня так ненависною була (ще й тепер для більшости Жидів э), що они прямо бридились вимовляти таке слово. Се значить, що той молодець вже був на найнисшім щибли юдейскої, соціяльної і релігійної драбини. **І бажав наповнити живіт.** Він рад був дістати досить тої поживи, що їли свині. **Лушпинэ.** Здаэть ся, що се не було звичайне лушпинэ з якогось добре поживного овочу, але стручкиз дерева, що зве ся "каррубо". Сим овочем живились бідні в тісних часах, але побільшій части кормили ним свині і іньші зьвірята. **Тай ніхто не давав эму.** Ніхто не хотів дати йому іньшої, ліпшої поживи. Деякі кажуть що йому забороняли живитись тою поживою, що свині їли. Барнес говорить ось так: "Він не жебрак; його господар був зобовязаним дати йому отриманэ. Але те, що він рад був живитись разом з свиньми. Він хотів порцію їх поживи, але й се не можна було взяти, бо поживу для свиний другі слуги мірили. Эслц се витлумаченэ э добрим, то треба признати, що обставини заблудного сина були дуже невідрадні. Та в кождім зглядї він застряг був так низько, як тільки міг. Се дуже добре представляэ упадок і розпуку, що приносить гріх.

Опаматавшись. Він ще мав притомність і почав розважати над своїм нещастэм. **Надто мають хліба.** Зачав думати про дім свого батька, якій він дуже бажав лишити. **Я-ж з голоду загибаю.** Батько його так старанно дбаэ о слуги свої, а він син його, мусить з голоду погибати, але се все сталось тому, що він хотів погуляти в "далекій земли." **Уставши, пійду до батька свого.** Він думав над своэю бідою і в кінци прийшов до розумного заключеня. **Согрішив я.** Эго рішенэ включаэ визнанэ гріхів. Він рішаэсь іти до свого батька, признатись до вини і просити від него прощеня — значить, він знова хоче стати як не сином, то бодай хоч членом челяди на батьковім дворі. **На небо.** Він признаэсь, що согрішив против Бога і против свого батька. **Недостоэн зватись сином твоїм.** Як лишав батька свого, то думав, що від того часу він буде вільний від татової опіки і тим самим хотів забути всі права до батьківської любови. Тепер він хотів-би стати наймитом, эслиб був близько батькового дому.

І вставши пійшов до батька свого. Він рішучо постановив собі піти до батька і просити його о вибаченэ; як думав, так й зробив. **Побачив эго батько.** Батько не забував про свого сина і глядів за ним — чекав часу коли він вертати ме домів. **Упав на шию йому.** Батько спішив ся, щоби як най борше обняти сина свого заблудного і сказати йому, що він прощаэ йому всі провини. **Каже йому син.** Він зараз зачав визнавати свої блуди. Сердечне привитанэ батька не зробило його обрахунок совісти. **Каже-ж батько.** Коли син його сповідав ся і каяв ся, він розказуэ слугам своїм, щоб прилагодили гостину в честь повернувшого сина, котрого він не цураэсь, але кладе його на саме те становище на якім він був перед виходом в сьвіт грішного житя. **Принесіть шату.** Не звичайну одіж, але одіж парадну в яку убирались визначнійші гості. **Дайте перстень на руку йому.** Знак любови і власти, однакож, хто цікавий знати, як чоловік чи жінка повинні прибиратись після установи Нового Закону, то хай загляне в перше посланэ сьв. апостола Павла до Тимотея 2:3-4. **Й чоботи на ноги.** В тих часах слуги і невільники не носили чобіт, і сим відріжнялись від родини господаря. Батько сказав принеси чоботи для сина, щоби сим зазначити, що він не належить до слуг, але дістаэ почесне місце на рівні з другими членами в родиннім кружку. **Згинув був тай знайшов ся.** Сей вираз добре розуміли слухачі Ісуса Христа. Положенэ грішника може означити яко душевну смерть, але коли він каэсь і навертаэсь до Бога, тогди він зачинаэ жити новим житэм.

Фарисеї, чуючи таку приповістку, дуже дивувались. Они бачили що Христос знаменито описав їх характер в особі старшого, заздрісного сина, а характер грішника в особі молодшого, заблудного сина. Отець небесний принимаэ каючих ся грішників, а ті, що вдають побожних гордять ними — значить, они злостять ся й на Господа, бо, в своїй зарозумілости і заздрости, думають, що їм належить ся щось більше, чим тим, що грішили, а опісля поправили ся. Але милосердіэ Отця не маэ виїмків ані границь. Він каже веселитись, бо той, що був в сьвітї гріха, вернув ся до палати праведників; томуж і ті, що не блудили не повинні нарікати, а веселитись, бо в Него місця э досить для всіх.

Чи Ви маэте сьв. Письмо Нового Завіта в своїй хаті. Коли ні — то післіть нам 25. центів, а ми сейчас вислемо Вам.

Посилайте на адрес:
"КАНАДИЙЦЯ."

ОПОВІДАНЯ.

Лев Толстой.

ДЕ ЛЮБОВ, ТАМ І БОГ.

Жив у городі швець Мартин Овдіэнко. Жив він у підвалі, у маленькій комірці з одним вікном. Вікно було на вулицю. Через вікно було видко, як проходили люди — хоч було видко тільки їх ноги, але Мартин Овдіэнко по чоботях пізнавав людей. Мартин довго жив уже у тій комірці і знайомих було у його богато. Мало і було усусідстві чобіт, які не перейшли б через його руки раз, а то й дві чи: кому, було, підошви нові дасть, кому латку, або зашиэ, а кому й нові головки поставить. И часто через вікно бачив свою роботу. А роботи було в його багато, бо робив Овдіэнко по совісти, добре, міцно, крам ставив добрий, дорого за роботу не брав і слово своэ шанував. Коли може у свій час зробити — візьме роботу, а ні—то так і скаже, дурити не буде. І знали всі Мартина і поважали, і робота була в його завжде.

Овдіэнко з-роду був людина добра, а під старість почав ще більше думати про свою душу і ще більше наближатись до Бога. Ще як служив Мартин у хазяїна за челядника, вмерла його жінка і лишив ся після неї синок, третий рік йому йшов. Діти у Мартина якось не виховувались: старші всі повмирали. Думав Мартин, овдовівши, віддати хлопця до сестри на село та пожалів — подумав: тяжко буде Капитонові рости у чужій сім'ї, нехай вже при мені буде.

Покинув Мартин хазяїна і почав жити собі окремо. Та не судив йому Бог щастя з дітьми. Тільки підріс хлопець, почав уже був батькові у поміч ставати і радів старий, дивлячись на його — аж найшла на Капітона якась хороба, горячка його взяла, покачав ся з тиждень тай вмер.

Поховав Мартин хлопця і зажурив ся; така туга взяла його серце, що почав він і на Бога нарікати. І жити йому з тіэї нудьги не хочеть ся, і смерти собі у Бога просив, і нарікав, що Бог взяв до себе не його, старого, а кохану, эдину дитину. Перестав Мартин і до церкви ходити.

Зайшов раз до його знайомий дідок — земляк. Розбалакав ся з ним Овдіэнко і почав бідкатись-жалітись на свою лиху долю.

— І жити, каже не охота мені, чоловіченьку Божий. Коли б вже смерть швидше. Про це тільки й прошу Бога. Безнадійний став я чоловік.

І сказав йому дід:

— Не добре кажеш, Мартине. Не нам, грішним, діла Божі судить: не нашим розумом воно все діять ся, а волеэ Божою. Твойому синові судив Бог вмерти, а тобі жити — знать так краще. А що ти в тугу вдав ся, безнадійний став, так це від того, що хочеш ти для своэї втіхи жити.

— А для чого ж иншого жити? — спитав Мартин.

І сказав дід: "для Бога, Мартине жити треба. Він тобі життя дав, для його і жити треба. Коли почнеш для Бога жити, забудеш про всяку журбу і все тобі здасться гарно і добре."

Промовчав Мартин, а далі питаэ:

— А як же воно для Бога жити?

І каже старий: "А як для Бога жити — те нам Христос показав. Ти ж письменний—купи собі Эвангеліэ і читай, то і знатимеш, як для Бога жити. Там все показано."

Запали ті слова у саме серце Мартинові.

Пішов він того ж таки дня і купив собі Эвангеліэ, Новий Завіт і почав читати.

Думав він собі читати лиш у свято та неділю, та як почав читати — так йому воно до душі припало, так якось легко та гарно стало, що взяв ся він читати те Святе Письмо що-дня. Як-коли то так, бувало, зачитаэться, що увесь час, було, йому у лямпі вигорить, а він ніяк від тіэї читанки не віддірветь ся.

І почав читати собі Овдіэнко кожного вечера. І що більше читав, то яснійше розумів він, чого від його Бог хоче і як треба для Бога жити. І чим раз лехче ставало йому на душі.

Бувало ранійше лягаючи спати все стогне він та крехче, все згадуэ собі Капитона, а тепер, тільки примовляэ: "Слава Тобі, Господи! Воля Твоя, Боже!"

І з тої пори перемінилось усе життя Мартинове. Бувало ранійше у свято зайде він у трактір — пива вип'э, а то і чарочку яку, пропустить. Випэ з людьми знайомими і хоч не пяний, а так собі — веселий виходить з трактиру і плете, було, всячину, і гукаэ, і людий зачіпаэ. А тепер усе те якось і на думку не йшло: жив він собі тихо і радісно якось.

З ранку аж до смерку сидить за роботою, а зробивши своэ, здійме лямпу з цвяшка, поставить її на стіл, достане з полички книжку, розкладе тай сяде читать. І що більше читаэ то більше розуміэ тай ясніще стане у його на душі.

Довело ся раз довго так зачитатись Мартинові. Читав він Эвангеліэ від Луки. Дійшов до шестої глави і прочитав стих 29 і далі: "Хто бэ тебе у щоку підстав і другу; і хто бере твою свиту, не борони і сорочки. Всякому, хто просить у тебе—дай і хто бере що твоэ—не допевний ся. І як хочете, щоб чинили вам люди, так і ви чиніть їм."

Прочитав і далі той стих 46. де Господь говорить:

"Нащо ж мене звете: Господи, Господи! і не робите, що я глаголю? Всякий, хто приходить до мене і слухаэ слова мої та й чинить їх, покажу вам, кому він подобен: подобен він чоловікові, будуючому будинок, що викопав глибоко і положив підвалину на камені, як же повінь настала, наперла вода на будинок той і не змогла схитнути його: збудовано бо його на камені.

Хто ж слухаэ та не чинить, подобен чоловікові, будуючому будинок на землі без підвалини, на який наперла вода і зараз упав і була руїна будинка того велика."

Прочитав ті слова Овдіэнко радісно стало йому на душі. Зняв він окуляри, поклав на книгу, підпер голову руками і задумав ся. Почав він приміряти все своэ життэ до тих Божих слів і подумав собі:

— Чи ж мій будинок стоїть на камені, чи на піску? Добре коли на камені. І лехко собі так, гарно якось; здаэть ся все своэ зробив, як Бог велів, а забудеш ся на який час — тай знов согрішиш. Буду старатись, поки змога, бо добре воно так. Поможи мені, Господи!

Подумав він так, хотів уже лягати спать, та жаль йому було покинути ту книгу. І почав читати ще 7-му главу. Прочитав він про сотника, прочитав про сина вдови, прочитав про відповідь ученикам Іоановим і дочитав до того місця, де багатий фарисей попросив Господа до себе у гостину; і прочитав про те, як жінка — грішниця помастила Йому ноги і обмила їх своїми слізми і як Він оправдав її. І дійшов Мартин до 44 стиха і почав читати:

"І обернувшись до жінки сказав Сімонові: чи бачиш ти сю жінку? Увійшов я в твою господу — води на ноги мої не дав — эси; ся ж слізьми обмила ноги мої і волосям голови своэї обтерла. Цілування не дав эси мені; ся ж відколи ввійшов я, не перестала цілувати ноги мої. Оливою голови моэї не намастив эси; ся ж миром намастила ноги мої."

Прочитав Мартин ті слова і думаэ: "Води на ноги не дав эси, цілування не дав эси, оливою голови не намастив эси.."

І знов зняв Овдіэнко окуляри, поклав на книгу і знов задумав ся.

— Такий самий, мабуть, як і я той фарисей був... Також, мабуть, тільки про себе і думав: як би попоїсти, напитись та у теплі — у добрі жити, а того нема, щоб про гостя подумати. Про себе памятав, а про гостя і байдуже. А гість той хто? Сам Господь!... Коли би до мене прийшов, хіба я так зробив би?

І підпер ся руками Овдіэнко тай не счув ся, як задрімав.

— Мартине! щось неначе дихнуло в його над самим вухом.

Стрепенув ся Мартин з просоння—хто тут?

Повернув ся він, глянув до дверий — нема нікого. Закуняв і знов. Втім знов почув він [illegible]

— Мартине, Мартине! Виглядай завтра на вулицю, прийду.

Опамятавсь Мартин, став, протер очі і не знаэ сам, чи снилось воно йому, чи справді він чув ті слова.

На другий день удосьвіта встав Овдіэнко, помолив ся Богу, розпалив у печі, поставив борщ, кашу, наставив самоваря, надів фартух і сів до вікна за роботу. Робить Овдіэнко, а сам все думаэ про вчорашнэ і все якось дуаэть ся йому на двоэ: то згадаэть ся: причуло ся сонному, то знов здаэть ся, що справді чув той голос.

— Що ж, думаэ він собі, бувало і таке. Сидить Овдіэнко перед вікном і не так шиэ, як у вікно виглядаэ і як пройде хто у незнайомих чоботях—він згинаэть ся, виглядаэ вікном, щоб не тільки ноги, але і голову побачить. Пройшов дворник у нових валянках, пройшов водовоз, підійшов до вікна старий миколаївський москаль в обшитих старих валянках з лопатою в руках. По валянках пізнав його Овдіэнко. Старий звав ся Степан і жив у сусіднього купця з ласки, а назначено йому було дворникові помагати.

Почав Степан згортати сніг проти Мартинового вікна. Подивився на його Мартин і знов взяв ся за свою роботу.

— Дурний став я, мабуть, на старість, сам на себе сказав Мартин. Степан сніг згортаэ, а я думаю, що Христос до мене іде. Зовсім одурів, старий сич!

Стьожків із десять зробив, та й знов кортить його у вікно виглянути. Бачить: Степан приставив лопату до стіни, а сам спочиваэ та руки гріэ.

Людина ломана; і сніг згортати не здужаэ. Подумав собі Овдіэнко: "Напоїти його хіба чаэм; ось і самовар скипів."

(Дальше буде.)

"ГРУБИЙ" КОСТИК "АДУКАТОМ."

Много наших людий впало і паде жертвою своїх доморослих "адукатів." Наш чоловік незнаючи анг. язика не може зайти сам куди треба, а звичайно бере зі собою інтерпретера, який нераз за свої услуги більше рахуэ як сам адвокат. Коли такий переводчик походить кілька місяців з людьми по адвокатах, почуэ нараз в собі покликанэ до адвокатского звания і самий отвираэ адвокатску канцилярию.

Доси до сего адвокатского ремесла брались люди, які бодай вмілись сяк-так підписати а тепер вже настала така пошесть на адвокатів, що стають ними паламарі і старші братя, які не вміють чотири нашкрабати. До таких належить "грубий Костик" старший брат, який самий фермеруэ в околиці Чилман, а лише час від часу заїзджаэ до Емдонтону до своі канцилярії, полагодити деякі пекучі адвокатскі справи. Тут не полагоджуэ "адукат Костик" якінебудь багательковi справи, се роблять його помічники, він же самий полагоджуэ лише апеляцийні справи, і то не кудибудь, а лише до анг. короля Юрія V. в Лондоні. Тими днями одна така апеляция Костикови не вдалась і Гах властитель апеляциї всадив старшого брата Костика до Иванової хати, за кратки.

Річ малась так: Кілька літ тому назад на фармі коло Мондер, де мешкаэ Гах, простріляв син Гахогового сусіда Гахову доньку. Гах завіз свою доньку до шпиталю на Лемонт, де переведено тяжкі операциї на дівчині і лише батьківській опіці лікарів дівчина завдячуэ своэ житэ. По виздоровленю дівчини Гах заскаржив свого сусіда о відшкодованэ і за заплаченэ шпитальних коштів. Суд в Едм. присудив сусідови Гаха дати дівчині 400 дол. а батькови, тоэ Гахови самому за брак нагляду над своїми дітьми, засудив заплатити около 200 дол. за шпиталь. Гах заплатив вже був майже половину сеї суми за шпиталь, коли адукат Костик порадив Гахови, що він Костик заапелюэ до короля і не лише Гах не буде платити більше але эще і йому заплатять.

Тепер Костик підперизавшись мотузком, взяв ся до апеляциї. А що до короля далеко бо аж заводою, а поводі тепер і не дуже безпечно посилати апиляцию бо деколи покажеть ся нім. субмарина, тому, щоб всі сї трудности побороти зрозумів Гах, що треба буде много гроший. Гах розуміючи, що то апеляция не йде кудинебудь

... ся. Кождий ще ки[illegible] пару лопат землі і докін[illegible] почату могилу. А потім всі [illegible]онули в закопи. Роззм ми- [illegible]
[illegible] Над німецькими окопами по[illegible]аэ білий прапор. І Німці хо[illegible]ять російських трупів. Не [illegible]блять його з якогось люд[illegible]ого мотиву, але з огляду [illegible] напрям вітру. А по друге не[illegible]кий може серед ночи на вар[illegible] лежати серед самих мерців. [illegible]самою смертю жовніри вже [illegible]о заключили дружбу, але [illegible] трупами.
[illegible] Ідемо побоэвищем. [illegible]у лежить перший Сибіріэць [illegible]адивий великан. Лежить го[illegible]ць неначе хтось, що серед [illegible]чого літа положить ся на [illegible]онькій траві в полонині і [illegible]дячи на небо говорить: а [illegible]ер скорі хмари мандруйте [illegible]мною. І сей Сибіряк маэ [illegible]не право тут відпочивати. [illegible]ія, се дуже розлогий край, [illegible] він прийшов з дуже далека. [illegible]хований чи непохований, а[illegible] відпочиваэ. Я закрив мою [illegible]у елэктричну лямпку пла[illegible]

роботу апеляциї вже самий. А що Костик не знаэ "лумера" наймаэ собі секретара до писаня листів до Гаха. Перший лист диктуэ секретарови, щоб Гах сейчас висилав кілька гудзків, бо він Костик висилаэ адвоката аж до Лондону в справі апеляциї. Гудзки прийшли. Другий лист посилаэ Костик, щоб сейчас Гах прислав 100 дол. бо адвокат вже в Лондоні і на докінченэ справи треба йому там зараз 100 дол. Гах не маэ тільки гроший, везе зі собою лише 40 дол. Костик веде Гаха до порожної канцелярії Чарлесона, який вже дав

[illegible]амкнено до холодної. Костико[illegible] стало тут скучно і за всяку

ОВОЧІ БРИТИЙС[illegible]

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ Д[illegible]

Страшні Тайни Монастирских Мурів.

Подані МАРИЭЮ МОНК, монахинею, якій вдалось втечи з монастиря.

СЕ НАЙЦІКАВІЙША КНИЖКА НА УКРАЇНЬСКІЙ МОВІ.

ЦІНА 75. цт. (з пересилкою.)

КНИГАРНІ ОДЕРЖУТЬ ВІДПОВІДНИЙ ОПУСТ.

Наклад невеликий, тому спішіть ся з замовленэм, коли хочете довідатись про МОНАСТИРСКІ ТАЙНИ!

THE CANADIAN
10336 - 96 ST Edmonton, Alta.
CANADA.

Що лише вийшла з друку

Збірка Головних Річий із св.Письма, Які Повинен Знати Кождий ХРИСТИЯНИН!

СЯ КНИЖКА ПОВИННА ЗНАХОДИТИСЬ В КОЖДІЙ ХРИСТИЯНЬСКІЙ ХАТІ.

Ціна сеї книжки вже з пересилкою лише 5. центів.

ПОСИЛАЙТЕ ГРОШІ АБО СТЕМПЛІ НА СЕЙ АДРЕС:

THE CANADIAN
10336 - 96 Str.
EDMONTON, ALBERTA.

Німецкі канони, які здобули Французи над Соммою, оглядають в Парижи.

ЧОМУ Э ЛЮДИ, ОЩАДНІ І РОЗТРАТНІ?

Д А Н Я.

Лев Толстой.

ДЕ ЛЮБОВ, ТАМ І БОГ.

Жив у городі швець Мартин Овдіэнко. Жив він у підвалі, у маленькій комірці з одним вікном. Вікно було на вулицю. Через вікно було видко, як проходили люди — хоч було видко тільки їх ноги, але Мартин Овдіэнко по чоботях пізнавав людей. Мартин довго жив уже у тій комірці і знайомих було у його богато. Мало і було усусідстві чобіт, які не перейшли б через його руки раз, а то й два: кому, було, підошви нові дасть, кому латку, або зашиэ, а кому й нові головки поставить. И часто через вікно бачив свою роботу. А роботи було в його багато, бо робив Овдіэнко по совісти, добре, міцно, крам ставив добрий, дорого за роботу не брав і слово своэ шанував. Коли може у свій час зробити — візьме роботу, а ні—то так і скаже, дурити не буде. І знали всі Мартина і поважали, і робота була в його завжде.

Овдіэнко з-роду був людина добра, а під старість почав, ще більше думати про свою душу і ще більше наближатись до Бога. Ще як служив Мартин у хазяїна за челядника, вмерла його жінка і лишив ся після неї синок, третий рік йому йшов. Діти у Мартина якось не виховувались: старші всі повмирали. Думав Мартин, овдовівши, віддати хлопця до сестри на село та пожалів — подумав: тяжко буде Капитонові рости у чужій сім'ї, нехай вже при мені буде.

Покинув Мартин хазяїна і

ний став я чоловік.

І сказав йому дід:

— Не добре кажеш, Мартине. Не нам, грішним, діла Божі судить: не нашим розумом воно все діэть ся, а волеэ Божою. Твойому синові судив Бог вмерти, а тобі жити — значить так краще. А що ти в тугу вдав ся, безнадійний став, так це від того, що хочеш ти для своэї втіхи жити.

— А для чого ж иншого жити? — спитав Мартин.

І сказав дід: "для Бога, Мартине жити треба. Він тобі життя дав, для його і жити треба. Коли почнеш для Бога жити, забудеш про всяку журбу і все тобі здасться гарно і добре."

Промовчав Мартин, а далі питаэ:

— А як же воно для Бога жити?

І каже старий: "А як для Бога жити — те нам Христос показав. Ти ж письменний—купи собі Эвангеліэ і читай, то і знатимеш, як для Бога жити. Там все показано."

Запали ті слова у саме серце Мартинові.

Пішов він того ж таки дня і купив собі Эвангеліэ, Новий Завіт і почав читати.

Думав він собі читати лиш у свято та неділю, та як почав читати — так йому воно до душі припало, так якось легко і гарно стало, що взяв ся він читати те Святе Письмо що-дня. Як-коли то так, бувало, зачитаэть ся, що увесь час, було, йому у лямпі вигорить, а він ніяк від тіэї читанки не віддірветь ся.

І почав читати собі Овдіэнко кожного вечера. І що більш читав, то яснійше розумів він чого від його Бог хоче і як треба для Бога жити. І чим па

читатись Мартинові. Читав він Эвангеліэ від Луки. Дійшов до шестої глави і прочитав стих 29 і далі: "Хто бэ тебе у щоку підстав і другу; і хто бере твою свиту, не борони і сорочки. Всякому, хто просить у тебе—дай і хто бере що твоэ—не допевняй ся. І як хочете, щоб чинили вам люди, так і ви чиніть їм."

Прочитав і далі той стих 4... де Господь говорить:

"Нащо ж мене звете: Господи, Господи! і не робите, що я глаголю? Всякий, хто приходить до мене і слухаэ слова мої та й чинить їх, покажу вам кому він подобен: подобен він чоловікові, будуючому будинок, що викопав глибоко і положив підвалину на камені, як же повінь настала, наперла вода на будинок той і не змогла схитнути його: збудовано б... його на камені.

Хто ж слухаэ та не чинить подобен чоловікові, будуючому будинок на землі без підвалини, на який наперла вода

УСПІШНЕ ЛІЧЕНЭ.

Добрий лікар лічить своїх пацієнтів такими ліками, що э ліками в цілости—чистими, без домішок, точними і можливими до ужитя. Таким препаратом э також Трінерів Американський Еліксір Гіркого Вина, що маэ приэмний гіркий смак і складаэ ся з гірких ростин та чистого червоного вина. Він дуже помагаэ у таких недугах, коли потрібно з усунути з тіла всі непотрібні гної і коли тіло потребуэ нової сили та енергії. У многих недугах жолудка, кишок і печінки, сей лік сейчас помагаэ. Припоручаэ ся його на випадок запору, болю в середині після їдженя, ослабленя, нервовости, браку крови і він збільшить ваш апетит та травлінэ. Ціна $1.30. У аптиках. Виробляэ

JOS. TRINER, Manufacturer
1333 - 1339 Str. Ashland Ave
CHICAGO.

Попит на Лінімент Трінера зростаэ а се доказ, що наші приятелі ним вдоволяють ся. Він знаменитий підчас ревматизму, невральгії, звихненя і опухненя. Ціна з почтовою пересилкою 70 центів.

Ціна з почтовою оплатою 70. цт.

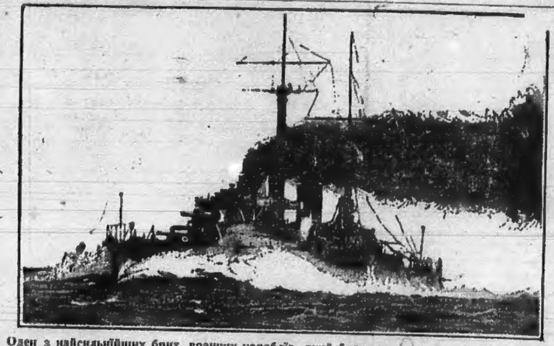

Оден з найсильнійших брит. военних кораблів, який брав участь в борбі під Джотлян— "Лайон."

Укр. Книгарня в Едмонтоні.

Маэ отсі нові книжки на продаж:

Страшні Тайни Монастирских Мурів подані монахинею Марию Монк 75. цт.
Хати Дятька Томи. Часть 1. і 2. по 25. цт.
Розбійник Кармелюк часть 1. , 2. і 3. по 40. цт.
Історія малого Пилипка по 20 цт.
Девять братів і десята сестричка 15. цт.
Опришок 25. цт.
Шерльок Гольмес часть 13 і 14 по 15. цт.
Пророцтво сьв. Михальди по 25. цт.
Велика Європ. Війна 40. цт.
350 Загадок — — 15. цт.
Народні казки часть 1. 2. і 3. по 10. цт.
Лис Микита — — — 50. цт.
Житэ Ісуса Христа $1.25. цт.
Ренальдо Ренальдині 25. цт.
Сорокаті Штани — 25. цт.

UKRAINSKA KNYHARNIA
350. Kinistino, Ave.
Edmonton, Alberta.

ПАНОВИ ФАРМЕРІ!

Я купую безроги і худобу кождого тиждня.

Плачу добру ціну і за якість і вагу ґарантуюю.

В МЕНЕ НЕМА ШАХРОВАНЯ НА ВАЗІ.

F. C. SMITH
Lamont, Alta.

МИ ВИРОБЛЯЭМО СТАРОКРАЭВІ КОВБАСИ.

Эсли хочете старокрайові ковбаси, вудженину або щонебудь з гросерів пишіть на адресу: —

WASYL ZAPOROZAN
518. Kinistino, Ave.
Edmonton, Alberta.

Висилаэмо все потрібне на фарми і секциї і даэмо опуст на гуртові замовленя до штортів.

БОЭВИЩЕ СЕ ОДИН ЦМИНТАР.

(Оповіданэ наочного сьвідка.)

Якраз тепер ніч. Йдемо на боэвище. Вітер розриваючи мраки відкриваэ перед нами образ смерти. Пошарпані і пірвані вітром мраки вють ся довколо нас, неначе тіни страшної трагедії.

Се э власне то боэвище, де Росіяни зробили розпучливу пробу переломити ся через німецькі лінії. Місце не ширше як 180 метрів. Се мочаровата земля, на якій ніколи ніщо не росло. Тепер тут царство смерти, яка страшенно косила на сім місци людське житэ від 18 до 22-го марта. Тисячі а тисячі Росіян тут лягло покотом. Се були передовсім сибірійські полки у сніжно-білих плащах.

В Сьвітлу Неділю Воскресения над російськими закопами замаяв білий прапор. Ми відповіли таким самим знаком. Російський офіцир показав ся над своїм закопом і так само сейчас вийшов з закопу і німецький. Росіяни зажадали розэму, бо хочуть похоронити своїх погибших товаришів. Місяць — ні, будьмо точними — цілих 720 годин вони полишили їх на поли непохованими.

Згоджено ся на розэм. Німецькі жовніри попереалазили через запори з кільчастого дроту і стали помагати Росіянам хоронити погибших товаришів. А сонце, що з голубого неба слало золоті проміні в сю неділю воскресня, дивило ся з висока, як вороги і свої спільно працювали коло одних і тих самих гробів. І не дивниця, що тоді сонце сьвітило так чудово. Мало ся якесь далеке враженэ, що се сьвітить сонце братерства і мира. І більше як тисяч трупів поховано першого дня.

А коли настав Сьвітлий понеділок, появив ся над російськими закопами червоний прапор. Се була пересторога для німецьких жовнірів, які і в понеділок вийшли кінчати недільнійше діло. Та Росіяни в понеділок вже не вийшли з своїх закопів. Можливо, що їм навкучило ся копати стільки гробів. А можливо, що тих трупів бронзових мундурах вони задумували ужити як заслону підчас слідуючого приступу.

Німецькі жовніри виділи червоний прапор та не хотіли вірити власним очам. Отягаючи ся і не знаючи що робити вони стали дивити ся в напрямі своїх закопів, який сигнал відтам їм подадуть. Тоді з російських закопів впав вистріл. Вони вистрілили в воздух, неначе хотіли сказати: йдіть тепер відси, ви німецькі варвари. І німецькі жовніри стали повертати до своїх закопів. Та не дуже спішили ся. Кождий ще кинув пару лопат землі і докінчив почату могилу. А потім всі вернули в закопи. Розэм минув.

Над німецькими окопами повіваэ білий прапор. І Німці хоронять російських трупів. Не роблять сего з якогось людського мотиву, але з огляду на напрям вітру. А по друге не всякий може серед ночи на варті лежати серед самих мерців. З самою смертю жовніри вже давно заключили дружбу, але не з трупами.

Ідемо побоэвищем.

Ту лежить перший Сибіріэць правдивий великан. Лежить горілиць неначе хтось, що серед горячого літа положить ся на мягонькій траві в полонині і глядячи на небо говорить: а тепер скорі хмари мандруйте надімною. І сей Сибіряк маэ повне право тут відпочивати: Росія, се дуже розлогий край, а він прийшов з дуже далека. Похований чи непохований, але відпочиваэ. Я закрив мою малу елэктричну лямпку плащем і посьвітив над ним. Гранат відірвав йому голову і праве рамя. Але він спить.

А тут два трупи коло себе. Неначе два вірні приятелі, які навіть і по смерти не хотять розлучити ся. Один з них витягнув свою руку до другого. Тепер зблизька видно ліпше. Він раненому товаришеви закладав перевязку. Ще білий платок остав в його руці. І навіть сама смерть складаэ сьвідоцтво, що се був чоловік шляхотний і добрий.

А тут знова инший, який вмер як такий, що до остатка сповнив свій обовязок. Лежить з лицем притуленим до кріса, з торністрою на плечах. Впав, лицем в сторону ворога, як повинен хоробрий жовнір. Се він сповнив свій обовязок. Не більше ні меньше. І ніякий різьбар не в силі долотом віддати більше геройську стать погибшого героя. Він вмер за свою вітчину. А та його вітчина лишила його непохороненого серед багна.

Трупи, трупи і трупи... Треба йти дуже осторожно, щоби не впасти через котрогось. Лежать тут неначе покіс що його положило до долу вістрэ якоїсь величезної коси. Се робота машинового кріса, що сипав градом куль з боку.

Чути кроки. Невже Росіяни прийшли, щоб хоронити своїх погибших товаришів? О, ні. Се німецький відділ Червоного Хреста кінчаэ діло ховання в гробах трупів побитих.

ПРОСИМО ВАС ВІДНОВИТИ СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ НА "КАНАДИЙЦЯ".

Новість! Новість!

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ ДАВНО ОЖИДАНА КНИЖКА.

Страшні Тайни Монастирских Мурів.

Подані МАРИЭЮ МОНК, монахинею, якій вдалось втечи з монастиря.

СЕ НАЙЦІКАВІЙША КНИЖКА НА УКРАЇНЬСКІЙ МОВІ.

ЦІНА 75. цт. (з пересилкою.)

КНИГАРНІ ОДЕРЖУТЬ ВІДПОВІДНИЙ ОПУСТ.

Наклад невеликий, тому спішіть ся з замбвленэм, коли хочете довідатись про МОНАСТИРСКІ ТАЙНИ!

THE CANADIAN
10336 - 96 ST Edmonton, Alta.
CANADA.

Що лише вийшла з друку

Збірка Головних Річий із св. Письма, Які Повинен Знати Кождий ХРИСТИЯНИН!

СЯ КНИЖКА ПОВИННА ЗНАХОДИТИСЬ В КОЖДІЙ ХРИСТИЯНЬСКІЙ ХАТІ.

Ціна сеї книжки вже з пересилкою лише 5. центів.

ПОСИЛАЙТЕ ГРОШІ АБО СТЕМПЛІ НА СЕЙ АДРЕС:

THE CANADIAN
10336 - 96 Str.
EDMONTON, ALBERTA.

Руське збіжеве бюро в Форт Вілліям, Онтарійо.

Увага для фармерів.

Кождий фармер повинен висилати своэ збіже впрост до **Форт Вілліям і Портартур.** Наколи один не в силі заладувати ґару, тоді двох чи трох разом повинні ладувати разом.

Відсилаючи збіже до найбільших елэвейторів на сьвіті, дістанете не лише ґовернмент вагу, дійсну вартість збіжа, але і найвисшу ціну. — По всякі інформациї в справах висилки збіжа, удавайтесь до руського бюра, бо заключена умова з ґовернмент елэвейторами і другими колієвими і збіжевими компаніями **уповажняэ нас заступати всякі збіжеві інтереси руских фармерів.**

ПО БЛИЗШІ ІНФОРМАЦИЇ ПИШІТЬ ДО:

RUTHENIAN BUREAU
P. O. BOX 104. FORT WILLIAM, ONT.

НОВИНКИ.

В двоЛітну річницю.

В пятницю, дня 28. липня минув другий рік війни. Дотепер европейська війна коштуэ 55. міліярдів долярів. Поодинокі держави видали (в долярах):

Велика Британія (з кольоніями)	13.000,000.000
Бельгія	500,000.000
Франція	8,500,000.000
Росія	11,500,000.000
Сербія	350,000.000
Італія	2,500,000.000
Португалія	100,000.000
Чорногора	10,000.000
Японія	небогато.
Загальна сума видатків аліянтів — — — — —	36,960,000.000
Німеччина	12,000,000.000
Австро-Угорщина	6,000,000.000
Болгарія	150,000.000
Туреччина	600,000.000
Загальна сума видатків осеред них держав — —	18,750,000.000

Доси померло в Ню Йорку 682 дітий на параліж.

В Ню Йорку разом дотепер померло 682 дітий, а захоріло 3.260.

Тепер головне огнище пошести перенесло ся з Бруклина до Менгетен. Більше як 500 родин, які хотіли опустити місто разом з дітьми, зістали задержані на двірцях і приневолені до повороту. Ніяка дитина пониэше 16 літ не може опустити міста.

29-літний полісмен, Мих. Ф. Лідж також впав жертвою сеї недуги. Се э дальший доказ, що та пошесть не ограничить ся тільки на самі доросаі на неі западають.

Російські війска в Румунії.

Послідними часами дуже часто трафляло ся таке, що поменьші відділи російського війска — через помилку — заэдно переступали румунську границю. Особливо се діяло ся тоді, коли вели ся бої на буковинсько-румунській граници. Ті відділи румунське війско розоружувало й інтернувало. Та до сьогож не прикладано більшого значіня.

Але послідними часами стало ся повторяти таке, що більші російські відділи — (говорять про відділи від 2.000 до 4.000 салдатів) — перейшли румунську границю і обсадили місцевість Маморніцу. Се викликало в цілім окрузї велике занепокоэнэ. На вість про се король вернув ся поспішно до резиденції і скликав раду міністрів. Порішено проти того нарушеня границї внести рішучий протест. Рівночасно вислано до російського команданта, ґенерала Келлэра, румунського офіцира з тим, щоб вказати йому, що він находить ся на румунській землї. Коли се стало ся, ґенерал Келлэр заявив, що він зовсім не дістав приказу переходити румунської границї, що се все стало ся через помилку і що він сейчас уступить ся відтам. І се стало ся в короткім часї.

Наслідком находу російського війска на Румунію стали кружляти всілякі поголоски. Та Та найімовірнійшою з усіх э та, що російський ґенерал хотів в сей спосіб напасти на австрійське війско, яке тоді стояло ще коло Бояна, на Буковині і в сей спосіб пробував, чи йому не вдасть ся часами покористуватись румунською територіэю для своїх цілий.

Ладованэ гармат на воэннім кораблі.

ALBERTA COLLEGE North

Школа для хлопців і дівчат для молодих мущин і женьщин.

ОТВИРАЭ СЕГО РОКУ СПЕЦИЯЛЬНУ КЛЯСУ ДЛЯ МОЛОДЦІВ І ДІВЧАТ НЕ ВОЛОДІЮЧИХ АНҐЛІЙСКОЮ МОВОЮ.

Дуже за низькою оплатою даєсь борт, помешкане, пране і науку.

В торік в нашій Каледж було 66. молодців, що вчились анґ. мови.

В нас можна брати курси науки публичної школи як і гай-скул.

Наука розпочинаєсь на 5-го вересня.

ПО БЛИЗШІ ІНФОРМАЦИЇ ГОЛОСІТЬ СЯ ДО:

F. S. McCALL B. A.

Principal Alberta College-North.

10041. -- 101. Str.

EDMONTON, ALBERTA.

Штучні носи.

Нїщо не поганить так чоловіка, як покалїченэ або страта шляхотного орґану нюху, то э носа. Але ось війна принесла зі собою якраз дуже численні випадки страти носа. Се спонукало лікарів до пильної праці надтим, щоби якось заради ти покалїченим, і тепер лікар др. Цінсер у фаховім медичнім органі подав спосіб, як споряджувати штучні носи. Отже насамперед роблять бракуючий ніс з глини або воску і коли він придаэть ся до лиця, обливають його гіпсом та роблять форму до відливу властивого носа. В сю форму вливаэть ся нарочно зладжена маса, якої головною складовою частю э желятина. Її фарбують відповідними красками. Масу ту топить ся в горячій воді і вливаэть ся в приготовану з гіпсу форму. Коли вона застигне, э готовий ніс, який відповідно причіплюэ ся до лиця. Розуміэть ся, що такий штучний ніс своэю краскою не може ніколи зійти ся з природною краскою лиця і людської шкіри. Тому то його і найблизшу околицю лиця довкола штучного носа треба заэдно запудровувати відповідним порошком. Хорі вчать ся дуже скоро робити самі для себе штучні носи.

В Норвегії заказано продавати горівку.

В цілій Норвегії видано заказ продавати і вироблювати горівку. Таксамо видано заказ привозити із загранициї горівку, пиво, вино і всякі инші горячі напитки. Право се відразу стало обовязуючим.

Слава, Альта.

ДЛЯ КОГО ДРУКОВАНИЙ "НОВИЙ ЗАКОН ТВЕРЕЗОСТИ?"

На днях появив ся памфлэт в справі **"Нового Акту Тверезости."** Згаданий памфлэт друкований для Українців в Альберті на **"кацапскім язиченію"** який дуже тяжко зрозуміти Росиянинови а не то Українцеви. Дивним оно э, що кацапи робили минувшого року проти тверезости а сего року вже й памфлэт друкують для тверезих. Недавно ми дістали споре число сего Акту для роздачі поміж Українців, **який завертаэмо туда, з відки прийшов.** Так само повинні зробити зі згаданим памфлэтом і всі инші Українці котрі його отримали.

Ми звертаэмось до: Альберта Темперенс і Морал Реформ Ліґи, щоб вглянула в справу і постаралась, щоб для Українців був надрукований "Закон Тверезости" на **українській мові,** бо лише в сей спосіб наш нарід зможе познакомити ся добре з Новим Законом Тверезости і його виповнити.

Волод. Плавлюк.
А. Вільчиньский.

— ЧИ ВИ Э ВЖЕ — ПЕРЕДПЛАТНИКОМ "КАНАДИЙЦЯ",

[redacted]

„Канадиець“ Релігійно-моральний ТИЖДНЕВНИК. Передплата на рік лише $1.

Канадиець

THE CANADIAN

„THE CANADIAN“ 10336 -- 96 ST. Edmonton, -- Alberta.

Advertising rates furnished on application. All kinds of job printing done.

РІК V. Ч. 31. EDMONTON, 16. OF AUGUST. 1916. VOL. V. No. 31.

Італійці здобули Горицию.

Росияни заняли Станиславів і острілюють Галич.

Анґлійці і Француэи очищують далі Францию з Німців.

Росияни здобули Станиславів.

Петроград, 12. серп. — По завзятій борбі під Тисьменицею ми розбили австрійські війска і заняли Станіславів, при чім попало в наші руки 8.000 австр. жовнірів в полон.

Петроград 13. серп. — Всі австр. зимові окопи між Тарнополем а Бучачом ми нинї здобули, відпираючи австр. війска в сїй околиці далї на захід.

Росияни забрали Маріямполь коло Галича.

Петроград, 14. серп. — Наші війска заняли нинї місточко Мариямполь і загрожують Галичови, який від Мариямполя ми досягаэмо своїми гарматами.

По здобутю Галича, дорога до Львова буде отворена.

Француэи здобули трету німецку лінію на довжині 4 миль.

Париж, 12. серп. — На північ від ріки Соммн коло Гардикур наші війска по завзятім наступі здобули третолїнійні нїм. окопи на довжині 6 кільометр. (около 4 миль). Всякі змаганя нїм. протинаступу, щоб викинути нас з новозанятих позиций, ми відбили дуже кроваво.

Париж, 13. серп. — В околицях Вердуна по завзятім рукопашнім бою ми знова поступили вперед. В сїй околиці шалїэ страшна канонада, однак Німці не пробують більше робити нападів піхотою.

Італійці здобули Горицию.

Рим, 11. серп. — Нині наші хоробрі війска заняли Горицию і здобули поверх 15.000 австр. жовнірів і много воэнних материялів.

О Горицию Італійці вели страшну борбу від початку війни, бо Гориция се ключ до найбільшого австр. порту Тріэсту.

Бобрінський міністром.

З Петрограду звіщають, що графа Бобрінського іменовано міністром рільництва в кабінеті Штюрмера на місце уступившого Наумова.

Бобрінський як звісно, э одним з головних провідників московського реакційного дворянства (шляхти). Підчас окупації Галичини він був губернатором.

Боротьба шалїэ зі страшною силою.

Париж, 12. серпня. — Боротьба довкола Вердену шалїэ зі страшною силою. Вона все ще ведеть ся о посіданэ села Флэрі і форту Тіомон. Та всі змаганя ворога викинути нас і здобутих нами становищ не повели ся. Ми відбили не тільки всі протинаступи ворога, але сильний наш наступ віддав нам другий раз в руки форт Тіомон і ми його держимо сильно, мимо того, що ворог кількома приступами намагав ся нам його видерти.

Нові услівя мира.

Англійський премієр Есквіт у дискусії над економічним положенэм союзників подав у парляменті такі услівя мира:

1.) Відбудова і відшкодованэ Бельгії.

2.) Відбудова (політично) Сербії. Австрія і Німеччина маэ заплатити заподіяні шкоди.

3.) Зворот займлених земель Франції і винагорода за шкоди.

4.) Опорожненэ всіх займлених земель Росії і винагороду за шкоду.

Коломия опустіла.

Петроградська часопись "Рускія Вэдомості" доносить, що Коломия маэ вигляд вимершого міста. З 42.000 населеня остало ся в місті лише 1.010 душ, а і решта покинула місто зі страху перед російськими військами. Австрійські війска віддали місто без боротьби. Зелізничий дворець знищений.

З волинських вістий.

В луцькім окрузї Австрійці забрали всі коні зі собою. В селї остало лише 5 штук.

Селянам забрано домашні знаряди, головно зелізні машини. Велика недостача робітників.

Чорногора вимираэ.

До Атен прибув грецький купець з Чорногори. Він оповідаэ неймовірні річи, що майже все населенэ Чорногори живить ся травою і корінями ростин. Австрійці на тиждень дають 150 — 200 грамів (третину американського фунта) хліба на одну особу. Але і того мешканці не одержують правильно. Особливо до віддалених гірських осель рідко коли що приходить. Пошесні недуги страшно поширились.

Біда в Сирії.

В Сирії (турецька країна, де Багдад і славна Кут-ель Амара, більше на захід) страшна біда. Мешканці гинуть від переслїдувань Турків і від голоду. До пятьдесять тисяч людий, як доносить американське посольство — не маэ куска хліба.

Як відомо, Турки масами різали Вірменів, а тепер по утраті Вірменії переслідують инші поневолені народи.

Послідні вісти з Галичини.

Петроград, 14. серпня. — Нині наші війска посунулись далї на захід і здобули Тустобію на північний захід від Дністра і здобули велике число плінників.

Досі від 1. черв. ми взяли в полон пів міліона австр. жовнірів.

Мороз не пошкодив.

В цілій майже Алберті, минувшого тиждня дав ся чути мороз. В Едмонтонї показував термометер 32 Фаренгайта, то э як раз при точці мерзненя.

В околицях Едм. був дещо сильнійший і пошкодив ярині.

Найсильнійше дав ся чути коло Лойдмінстер бо дійшов аж до 6 степ. морозу і понищив мягку ярину і дещо пізному збіжу. По иньших місцях пошкодив головно ярині.

Здаэсь, що найбільшої шкоди наробив мороз в околицях Лемонту, над сійонарскою зелізницею, яких 30 миль від Едм.

ГОЛОД В НІМЕЧЧИНІ.

Через війну в Німеччині пануэ великий голод. Міске біднe населенэ собі не варить їди, а купуэ від кухні, яка іде улицею і розпродуэ вже зварену їду.